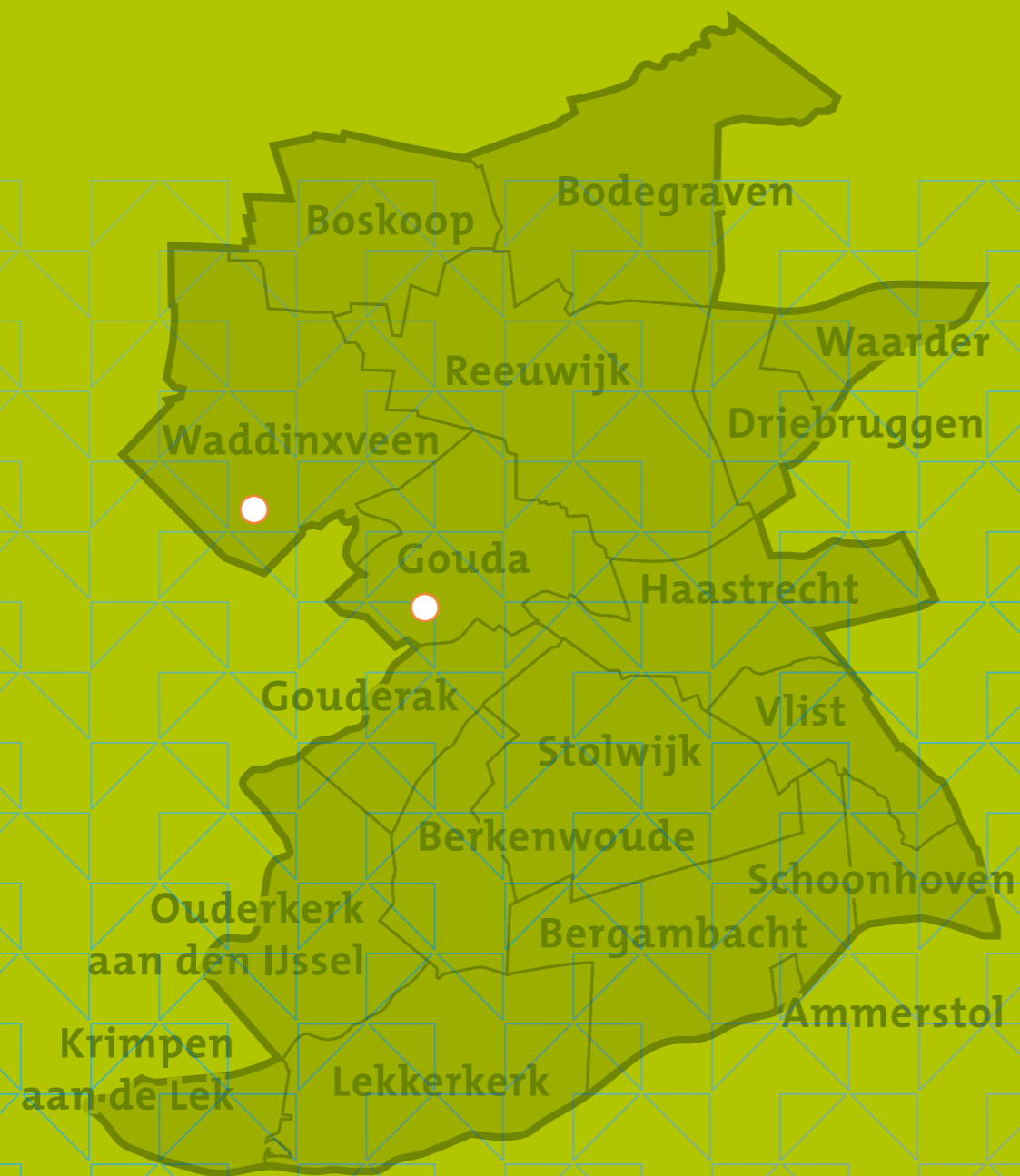


ALS STERVEN NABIJ IS

Ondersteuning van professionele vrijwilligers

2018



steunpuntmh.nl

0182-35 81 99

OVERZICHT van het jaar 2018

INHOUD

Voorwoord	1
NIEUW LOGO	2
Vertrouwde structuur	2
Nieuwe samenwerking	4
Nieuwe website	4
Scholing Vrijwilligersraad	4
Subsidie VWS	5
Vrienden staan garant	5
Uitbreiding informatiepunten	5
AAN HET WOORD:	
• familie	6
• huisarts	7
• vrijwilligers thuis	9
WIE & WAAROM?	
• 8 x 3 vragen	13
Vrijwilligersraad	15
Financiën 2018	15
AAN HET WOORD:	
• Coördinatoren	16
Bedankt!	16

Verandering.
Vernieuwing.
Verbetering.



Graag open ik mijn voorwoord met een uitspraak over onze inzet die ik graag met u deel:

“Wat een rust stralen deze mensen uit en wat zijn zij gemotiveerd om op deze manier vrijwillig iets voor een medemens te doen.”

We zijn groter geworden maar in de kern hetzelfde gebleven! Vernieuwen (de website), verbeteren (kwaliteit), veranderen (organisatiernaam en logo) omdat de toekomst daarom vraagt. Maar het contact tussen mensen zoals wij dat doen, **empathisch, betrokken, meelevend** en **vriendelijk** blijft ongewijzigd. We bieden ondersteuning daar waar nodig en gewenst en op basis van deze kernwaarden is de nieuwe organisatiernaam gekozen.

In mei zijn we in Gouda gestart met de **samenwerking** met thuiszorgorganisatie Zorgpartners welke is gebaseerd op wederzijds vertrouwen en betrokkenheid. Ondanks alle inspanningen zien we ook dat we niet altijd bereiken wat we willen bereiken maar in gesprek blijven met elkaar levert nieuwe inzichten op en werken we samen verder.

We prijzen ons rijk met de groep huisartsen die zorg bieden aan **‘buitengasten’** in de hospices; voor de eigen huisarts kan de afstand naar het hospice te groot zijn en neemt een collega de zorg over. Zo zagen we mensen die woonachtig zijn in Duitsland naar ons komen omdat hun familie in Waddinxveen woont en met het naderend levens-einde gelukkig dicht bij elkaar konden zijn.

De vergrijzing en langer thuisblijven heeft zichtbaar effect op ons en we zien de vraag naar een kamer in de hospices toenemen. Voor ruim 80 mensen was dit jaar geen kamer beschikbaar. In 2019 ga ik onderzoeken of we een antwoord kunnen geven op deze **toenemende vraag**.

Voor de **waardering** die wij ontmoeten in de samenleving voor de organisatie en voor de vrijwilligers zijn we u heel dankbaar. Ook dankbaar zijn we voor de giften en donaties die we hebben mogen ontvangen. Daarmee wordt het ons mogelijk gemaakt ons werk te doen.

We doen het werk met elkaar, samen met u! **Ik wens u veel leesplezier!**

Marianne Boone,
directeur

Nieuw logo, nieuwe naam!

De tijdslijn van de organisatie laat mooie ontwikkelingen zien; een start in 2002 met de stichting hospice Midden Holland die een mooi huis hebben ingericht voor mensen met een korte levensverwachting en hun familie.

Liefdevolle zorg, aandacht en tijd waren de kernwaarden maar ook een antwoord op de hoge kosten die de zorg met zich meebrengt. En niet te vergeten het gedachtegoed van Cicerly Saunders dat mensen die gaan sterven niet in een ziekenhuis horen te zijn.

Een mooi pand aan de Ridder van Catsweg 67 werd het eerste bijna-thuis-hospice in Midden Holland. In 2006 fuseert zij met de Christelijke vrijwillige en terminale thuiszorg en wijzigt de statutaire naam naar stichting hospice en vrijwillige terminale thuiszorg Midden Holland. Deze naam werd ook als roepnaam gebruikt.

In 2010 neemt de stichting de VPTZ-activiteiten over van Vierstroom / Informele Zorg / afdeling VPTZ en in 2017 opent zij de deuren van het tweede bijna-thuis-hospice in Waddinxveen.

Nu was de tijd aangebroken om een roepnaam te bedenken voor deze

vrijwilligersorganisatie met bijna tweehonderd vrijwilligers, een directeur, vier beroepskrachten en een raad van toezicht.

In december 2018 lanceert Gouwenaar Dick Hoogendoorn BNO het nieuwe logo en de organisatienaam Steunpunt Midden Holland.

Ontwerper Dick Hoogendoorn:



“Het logo (zie rechts) verbeeldt ‘de weg van het leven’ met een dak (de horizontale lijn bovenaan) en de grote punt achter Steun geeft in essentie aan waar het om gaat: het einde.”

De nieuwe naam geeft ons de mogelijkheid om beter te communiceren over wie wij zijn en wat wij doen namelijk: een groeiende vrijwilligersorganisatie die aansluit bij de transitie (2015).

Samen met familie en professional zorgen dat mensen thuis kunnen sterven en als dat niet lukt, is het bijna-thuis-hospice een goede plek voor het levenseinde.

Brieftekst waarmee externe relaties werden geïnformeerd.



Gouda februari 2019

Betreft: wijziging organisatienaam en logo

Geachte relatie, meneer, mevrouw/beste allen,

In opdracht van de directie van de stichting hospice en vrijwillige terminale thuiszorg Midden-Holland ontwierp Gouwenaar Dick Hoogendoorn [BNO] een nieuw logo met een organisatienaam. Tot nu toe werden diverse namen gebruikt want een vaste roepnaam in de dagelijkse communicatie was er niet.

De stichting hospice Midden Holland is in 2002 opgericht en zij heeft een Bijna-Thuis-hospice gerealiseerd aan de Ridder van Catsweg 67 in Gouda; met vier kamers voor mensen met een korte levensverwachting die niet thuis kunnen blijven voor het levenseinde en ondersteuning voor hun familie. In 2006 fuseert zij met de stichting christelijke terminale thuiszorg Midden Holland en wijzigt de statutaire naam, tevens roepnaam. In 2010 is de Informele Zorg VPTZ van Vierstroom overgenomen en in 2017 heeft zij de deuren geopend van een Bijna-Thuis-hospice aan de Florijnlaan 100 in Waddinxveen.

Het bleek de hoogste tijd voor een passende roepnaam, en daarom heten wij vanaf nu:

Steunpunt Midden Holland

Het logo verbeeldt de ‘weg van het leven’ met een dak en de grote punt achter Steun geeft in essentie aan waar het om gaat: het einde. De organisatie heeft naast de directeur, vier beroepskrachten en bijna 200 vrijwilligers die met hart en ziel zorgen voor hun medemens in de laatste levensfase, THUIS, in de wooncentra en in de Bijna-Thuis-hospices.

Het logo en de nieuwe naam worden vanaf nu gebruikt in alle PR-uitingen zoals drukwerk, de website www.steunpuntmh.nl en de e-mailadressen. De statutaire naam stichting hospice en vrijwillige terminale thuiszorg Midden Holland verdwijnt niet; de naam Steunpunt Midden Holland is onze roepnaam geworden.

Met vriendelijke groet,
Marianne Boone - directeur

Vertrouwde structuur

Het organogram (rechts) is groter te bekijken op: steunpuntmh.nl/over-ons/organogram.

Per 31 december 2018

Medewerkers

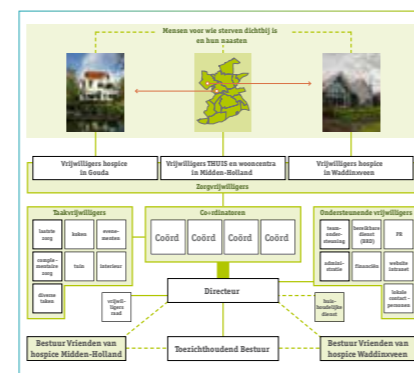
Directeur: Marianne Boone
Coördinatie: Daatje van Dijk, Yvonne Kagie, Elles de Mik en Simone van Unen
Inval coördinator: Sabine Klootwijk
Teamondersteuner:
Jeannette van Herk
Financiën: Jan van Eerden
Secretariaat: Jan van Eerden
Administratie: Anneke van den Berg

Raad van Toezicht

Voorzitter: Jaap Warners
Penningmeester: Arie Plug
Lid: Einte Elsinga
Lid: Hans van Groningen
Lid: Leo van der Meulen
Lid: Dies Theunissen
Notulist: Gerdienka Bruijnjs

Vrijwilligersraad

Voorzitter: Jeanne Kool
Lid: Wim Bleeker
Lid: Nelleke van Dijk
Lid: Alice Pierie
Lid: Hannie Tarnocxy
Notulist: Minke van Noord



Vrienden hospice Midden Holland

Voorzitter: Hans van Groningen
Penningmeester a.i.: Arie Plug
Secretaris: Bas Roest

Vrienden hospice Waddinxveen

Voorzitter: Leo van der Meulen
Penningmeester: Gert Breteler
Secretaris: Quirien Groenendijk

Nieuwe samenwerking thuiszorg in hospice

Aan de samenwerking met Vierstroom zorg Thuis in Gouda kwam op 1 mei 2018 een einde; vanaf die datum nam thuiszorgorganisatie Zorgpartners het stokje over. Zij zijn verantwoordelijk voor de verpleegkundige/verzorgende zorg voor de bewoners van de hospices.

We zijn net als thuis georganiseerd en dat impliceert dat op basis van een zorgplan de thuiszorg komt als het nodig is, handelt en voert uit op haar vakgebied, net als thuis.

Voor de vrijwilligers in Gouda was dit een ingrijpende verandering; na jaren samen optrekken met de vaste medewerkers van het team Bloemendaal/Vierstroom moesten zij wennen aan nieuwe gezichten en een andere manier van werken.

Niets is zo lastig voor de mens dan loslaten van wat was en opnieuw beginnen!



Website vernieuwd

Na een fijne samenwerking met Faceworks (Gouda), Annette Bekker (webmaster) en Nelle Laan (fotografie) kon in april de nieuwe website de lucht in! Een berg werk is verzet om te zorgen dat de website weer een moderne uitstraling kreeg. In de kern hetzelfde maar in een nieuw hedendaags fris jasje.

Met beeldmateriaal laten we de natuur van Midden-Holland zien, rust uitstralend, passend bij ons werk. We laten ook de mensen zien die het werk doen, in de kamers, de huiskamer, de keuken, de tuin, etcetera.

Neem een kijkje op:

www.steunpuntmh.nl

Scholing Vrijwilligersraad

De belangen behartigen van bijna tweehonderd vrijwilligers! Dat is de taak van de Vrijwilligersraad; een uitdagende opdracht want hoe doe je dat? Voor de directeur is de Vrijwilligersraad een belangrijk gremium, een sparringpartner om actuele onderwerpen met elkaar te bespreken want hoe doe je dat? Het antwoord is scholing en vaardiger worden in communicatie, onderhandelen, discussiëren, samenwerken, etcetera. In november is de Vrijwilligersraad geschoold onder leiding van Els Groenendijk (Groenendijk-Begeleidingkunde).

Els: 'Ik voel mij vaak een 'wekker' of 'ont-regelaar'. Ik maak mensen bewust van wat ze doen en hoe ze te werk gaan. Meestal door met ze mee te werken en feedback te geven op hun handelen. Grootste veranderthema waar ik op stuit: de moed om het gesprek met elkaar aan te gaan, te durven 'schuren' om samen te verbeteren.'

Els Groenendijk



Subsidie VWS



Het ministerie van VWS stelt subsidie

beschikbaar om de inzet, opleiding en vooral de coördinatie van vrijwilligers in de palliatieve zorg te stimuleren. Deze subsidie is voor ons een belangrijke bron van inkomsten. Op basis van een rekensom wordt door VWS elk jaar het normbedrag per persoon vastgesteld, en op basis van het gemiddeld aantal mensen over een periode van drie jaar ontvangen wij een bedrag van VWS.

Mede dankzij een succesvolle lobby van VPTZ Nederland heeft VWS besloten om de subsidie aan te passen en VPTZ-lidorganisaties voor 2018 een extra eenmalig subsidiebedrag toe te kennen.

In april, met de lancering van de nieuwe website, zijn we gestart met online doneren, via www.steunpuntmh.nl. We gaan graag met de tijd mee en online doneren is daar een voorbeeld van. In 2018 hebben we ruim € 10.000 mogen ontvangen via de online doneer-button op de homepage van de website.

Vriendenstichtingen staan garant

Stichting Vrienden hospice Midden Holland en stichting Vrienden hospice Waddinxveen hebben zich gezamenlijk garant gesteld voor het exploitatietekort. We zijn daar bijzonder blij mee. Het is een geruststellende gedachte want de middelen zijn onvoldoende om de begroting sluitend te krijgen. In december hebben zij een kerstconcert georganiseerd o.l.v. Nathalie Metfort met een mooie opbrengst.

Uitbreiding Informatie Punten: Krimpen ad Lek en Waddinxveen

De wens om meer Informatiepunten in Midden Holland te realiseren, is in 2018 gelukt. Twee enthousiaste vrijwilligers, Marijke Wink en Monic Uijlen zijn in hun woonplaats van start gegaan om inwoners en verwijzers te informeren over wie wij zijn en wat wij doen. Wat kunnen wij betekenen voor mensen voor wie sterven nabij is en hun familie. Zij geven Steunpunt Midden Holland lokaal een gezicht. Alle Informatie Punten zijn maandelijks te bezoeken voor informatie of een gesprek over wat komen gaat als het levenseinde nabij is. Openingstijden en locaties vindt u op onze website.

In een persoonlijk gesprek informeren wij u over de mogelijkheden van ondersteuning thuis, wooncentra of in een van onze hospices. In vijf kernen van de gemeente Krimpenerwaard en Waddinxveen bieden we een informatie bijeenkomst aan.

De informatie bijeenkomsten organiseren we maandelijks om inwoners en verwijzers lokaal te informeren over ons aanbod. Ook voor mensen die belangstelling hebben voor het doen van vrijwilligerswerk, is dit de gelegenheid om meer te weten te komen over de organisatie.

Met dank aan Janie, Marijke, Monic en Janneke

Zie voor adressen: steunpuntmh.nl/kenniscentrum/informatie-en-vraagbaak/informatiepunten



Marijke Wink-Scholte in Lekkerkerk



Monic Uijlen in Waddinxveen



AAN
HET
WOORD

Mijn moeder werd verzorgd in Waddinxveen

Aan het woord: Cen Lingen
Zoon van mevrouw Lingen.



Hoe bent u bij het hospice terecht gekomen?

“Buurvrouw heeft in Gouda gelegen en is mijn moeder daar op bezoek geweest. Ze was onder de indruk van de goede verzorging. Daarom ingeschreven. Gesprek met coördinatoren en toen het moment daar was, was Gouda vol. In Waddinxveen waren twee kamers vrij.”

Hoe heeft u dat ervaren? Hoe heeft uw moeder dat ervaren?

“De ontvangst was perfect. Het was heel goed. Mijn moeder was ook positief. Blij dat ze daarvoor gekozen heeft. De laatste weken van haar leven heeft ze goed doorgebracht.”

Hoe was de sfeer in het hospice?

“Toen we mijn moeder brachten, vond ik het moeilijk. Het was nog nieuw en leeg en kaal. Het hospice was nog

maar drie vier maanden open. Ik moest wennen. Toen mijn moeder er eenmaal een paar dagen was, namen we wat spullen mee en hebben we het aangekleed. Toen ging het beter.”

Hoe was de omgang met de vrijwilligers? En de coördinatoren?

“Ik vond dat ze het heel goed deden. Ze wilden alles doen wat nodig was. Erg goed. Als er bezoek was dan kwamen ze niet te vaak langs en als er geen bezoek was gaven ze wat meer aandacht.”

Wat kan beter?

“Nou, ik zou eerlijk goed niet weten. Ontvangst goed, verzorging ook goed. Je kon altijd terecht. Er waren geen bezoeken. Op het moment dat iemand zover is zou ik het zeker aanraden. Ze hebben me ook verteld van de mogelijkheid om thuis ondersteuning te krijgen, maar dat heeft mijn moeder bewust niet gedaan. Ze vond het makkelijker om daarheen te gaan.”

Open Huis 2018

Totaal 47 bezoekers

28 mensen wilden meer weten over verblijf in de hospices/ondersteuning THUIS

14 mensen vroegen info over het vrijwilligerswerk

5 mensen kwamen voor de kunstexposities in het Atelier

AAN
HET
WOORD

Huisarts voor gasten van buiten Waddinxveen

Reinout Vriesendorp
“Ik ben een buitenmens en huisarts.”

Hoe lang ben je huisarts?

“In september 2011 heb ik mijn registratie gekregen.”

Werkte je toen al hier?

“In 2012 ben ik gaan waarnemen af en toe hier in Waddinxveen en woonde ik in Amsterdam. En op een gegeven moment in 2012, heeft mijn huidige maat, dokter Maaijen, mij gevraagd of ik niet langer zou willen blijven. In 2013 ben ik een jaar in dienst gekomen. In 2014 hebben we een maatschap gevormd. Dus ik ben hier vanaf het begin dat ik huisarts was. Wij werken beiden vier dagen. Maar met diensten is het in principe gewoon fulltime werken.”

Waarom wilde je huisarts worden?

“Ik heb altijd geneeskunde gewild. Dat is altijd zo geweest. Ik kom uit een huisartsengezin. Zowel mijn vader als moeder waren huisarts. Ik vind het een prachtig vak. Ik heb nooit in het ziekenhuis willen werken. Ik hou niet van dat gebouw. Hier heb je je eigen bedrijfje. Je kan naar buiten als je wil. Dat heb ik ook thuis gezien. Mijn ouders dachten altijd dat ik wel iets anders zou doen. In het ziekenhuis of zo, maar ik ben heel blij dat ik deze keuze heb gemaakt. Het geeft me ook vrijheid.”

Tuurlijk, er zijn heus wel momenten dat je het een keer niet leuk vindt. Maar dat heeft iedereen wel. Ik vind het een heerlijk vak. En als je er dan ook mee opgroeit. Het is anders dan vroeger. Wij hadden praktijk aan huis, dat hebben we niet meer. Je hoeft niet per se te wonen in



het dorp waar je werkt. Het is echt veranderd. Ik kom uit Twente. En in Twente was het echt wel de notaris, de huisarts en de burgemeester, zullen we maar zeggen. Dat is echt wel anders nu.

De mensen zijn nu veeleisender en mondiger. Het moet morgen geregeld zijn wat gisteren gekomen is. Dat is iets waar ik ook wel moeite mee heb. Maar dat heeft iedereen, denk ik, wel zo'n beetje in de gezondheidszorg. Er kan natuurlijk ook veel meer tegenwoordig. Dat moet dan ook. Dat is onze kracht, of in ieder geval onze taak om dat te doen.

Maar ik heb het erg naar mijn zin. Ik kan naar buiten als ik dat wil. Je komt bij de mensen binnen, hè. Iemand volgen. Natuurlijk als je oncoloog bent in het ziekenhuis heb je natuurlijk ook iemand die je veel ziet. Maar op een gegeven moment gaan ze toch naar huis en dan zijn wij degene die daar zijn.”

Wat is je relatie met het hospice in Waddinxveen?

“Dat is een bijzonder verhaal. Dat hebben we ook weleens met het hospice besproken. Zijdelings zijn er een paar huisartsen betrokken geraakt bij de stichting van het hospice, onder andere van Heel, de voorganger van ons. Alleen is dat nooit echt goed gecommuniceerd. Dus op een gegeven moment was er een hospice. Dat is voor je eigen patiënten natuurlijk prima. Maar er

komen meestal mensen die niet uit Waddinxveen komen. Dus er was een probleem. Toen zijn we gaan praten over wie wil dan die zorg leveren in het hospice voor de 'buitengasten'. Ik en mijn maat Jannie Maaijen hebben gezegd: we willen het wel doen, want het is best wel belastend, hè. Het is veel zorg die je geeft. Maar ik vind palliatieve zorg gewoon heel

leuk. Ja, dan is de affiniteit die je ermee hebt prima om te geven.”

Wat is er leuk aan? Aan palliatieve zorg?

“Mensen zijn eerlijk. Als je doodgaat word je eerlijk. Of je nou Holleeder heet of wie dan ook, als je doodgaat dan word je, volgens mij, gewoon altijd eerlijk. Je hebt altijd goede gesprekken. Of in ieder geval, je komt dichtbij iemand. Dat is het mooie ervan. Je hebt echt het idee dat je meer kunt betekenen voor de mensen.

Mensen zijn eerlijk.

Als je doodgaat

word je eerlijk.

En dat in de setting rond de dood, of je nou gelovig bent of niet, dat maakt allemaal niet zoveel uit, maar iedereen heeft een open houding. Je kan echt iets betekenen. Natuurlijk kost het veel tijd. Want je komt er wel twee keer per week. Ik heb nu iemand waar ik minimaal twee keer per week naar toe ga en soms moet je er wel dagelijks zijn. Dat kost tijd. Maar het is wel mooie zorg."

Het hospice bestaat in september twee jaar. Had je er bepaalde verwachtingen van? Zijn die verwachtingen uitgekomen?

"Het is een bijna thuis huis. Dat had ik ook wel verwacht. Ik vind de coördinatrices heel prettig. Ik vind dat daar een hele prettige samenwerking mee is. Thuiszorg heeft in het begin wel wat voeten in de aarde gehad, vind ik. Omdat het één partij is en dat vind ik jammer. Ik vind het jammer dat als iemand Buurtzorg heeft ik die niet verder kan inzetten."

Ik begrijp het wel, want als er elke keer een andere organisatie binnenloopt, dan geeft dat ook weer onrust. De samenwerking met thuiszorg liep een beetje stroef, maar dat loopt nu goed.

De verwachting van hoe het gebouw is en de vrijwilligers is echt, ik bedoel, dat had ik nooit verwacht dat het zo goed zou zijn. Ik bedoel, dat gebouw is super. En de vrijwilligers die er zijn, er zijn er zoveel. Van de tuin en wat jij nu doet. Het is echt niet normaal. En dat vind ik heel bewonderingswaardig.

Waar ik moeite mee had, hebben we redelijk snel op de rit gekregen met elkaar. En ook de afspraken die wij weer hebben als leverende dokters, die zijn ook goed gemaakt nu, dus dat loopt. Prima, ik ben tevreden. Ik dacht misschien zijn er nog kinderziektes ofzo. Maar ze wisten al hoe het werkte in Gouda en ze hebben dat zo in Waddinxveen neergezet.

Wij zijn natuurlijk een beetje kleiner, dus dat merk je wel. Gouda is veel groter. Dat wil zeggen dat de huisartsen in Gouda hun eigen patiënten doen. Wij zijn een veel kleiner dorp. Dus dan krijg je meer buitengasten. Ik denk dat wij meer buitengasten, sec gezien, krijgen dan

Gouda. Verder, fijn dat het er is. Het is blijkbaar booming, want we krijgen nu in Moerkapelle/Moordrecht nog een hospice."

Je had het er net al over. De samenwerking gaat dus heel erg goed?

"Ja, ik ben erg tevreden. Kijk, wij hebben natuurlijk meestal te maken met de coördinatrices. Er zijn er drie. En het is gewoon heel duidelijk. Ze zijn prettig. Je hoeft niet te vechten. Je doet het samen. Dat vind ik belangrijk. We hebben op een gegeven ogenblik wel een afspraak gemaakt. Joh, zorg eerst of je weet of een van ons het kan doen, voordat je ja zegt tegen een buitengast. Maar dat hebben we goed neergezet. Als ik bij iemand ben geweest, dan loop ik ook altijd even naar boven."

Dat is ook wel prettig. Dat je elkaar ziet. Dat is echt een meerwaarde, toch?

"Ja, ik kom er ook graag."

Dus je hebt niet zoveel contact met de vrijwilligers?

"Nee, in zoverre... Je spreekt elkaar in de keuken of in de woonkamer even. Hoe gaat het, vraag ik weleens. Maar dat gaat niet zo diep. Maar ik vind het wel heel mooi om te zien. Omdat de zorg die geleverd wordt, die gaat via de thuiszorg. Die zegt dan weleens tegen een vrijwilliger wil je zorgen dat die pillen dan en dan gegeven worden. Maar verder heb je niet zoveel contact. Behalve dat ze altijd de deur opendoen voor je. Je bent altijd welkom. Dat is wel belangrijk. De sfeer is ook goed."

Het ligt mooi met de lammetjes in de wei. Ik woon niet in Waddinxveen. Ik rij de Plasweg af. Het is een uniek plekje. Dat groen erachter. Het voordeel is dat het groen erachter blijft. Degene die de grond beschikbaar heeft gesteld, is baas van de grond. Je blijft het altijd groen houden. Dat is in het hospice toch ook heerlijk dat je met bed naar buiten kunt. Dat kan gewoon daar. Ideaal. Het is echt een fijne plek."

Ik dacht, misschien zijn er nog kinderziektes ofzo. Maar ze wisten al hoe het werkte in Gouda en ze hebben dat zo in Waddinxveen neergezet.

Iedere thuissituatie is anders; andere familie, andere persoon

AAN
HET
WOORD

Joop Rahder, vrijwilliger thuis

"Ik was patholoog en nu ben ik vrijwilliger ondersteuning thuis in Midden-Holland."



Hoe lang doe je dit al?

"Zo'n jaar of drie en voor 2000 heb ik het ook twee jaar gedaan. Toen werkte ik nog in Gouda en had ik er wel tijd voor. Daarna ben ik in Rotterdam gaan werken en met de reistijd erbij dacht ik: ik ga het weer doen zodra ik gepensioneerd ben. En zodoende ben ik nou twee, drie jaar bezig."

Word je vaak ingezet?

"Dat is heel wisselend. Het gaat op en af. Afgelopen najaar was het zo rustig en heb ik mij ook aangemeld bij Aurelia in Hazerswoude. Die doen precies hetzelfde maar het is veel kleiner. Daar heb ik één inzet gehad. Ik heb wel gezegd tegen hen: Gouda gaat voor."

Waarom doe je dit werk?

"Ja...toch iets nuttigs doen. Ik kan heel goed mijn tijd doorbrengen met fietsen, lezen, fotografie, de tuin- hebben een loei van een tuin-, maar het is ook fijn om af en toe dit werk te doen. Het is op zich leuk werk. Even los van het feit dat het nuttig is."

Wat is er leuk aan?

"Het geeft mij voldoening. Je komt bij mensen over de vloer. Je komt in een situatie waarin alle franjes van het

leven eigenlijk weg zijn. Je komt tot een soort kern ook al zit je met een iemand samen naar voetbal te kijken. Het is anders dan wanneer je naar iemand gaat óm het voetbal te kijken. Je hebt het ook over het weer maar toch is het wezenlijker. Ik ga er altijd met plezier vandaan. Je verlaat een ellendige toestand maar ik ga altijd fluitend naar huis."

Toen je begon, had je toen bepaalde verwachtingen? Is het nu heel anders dan je verwacht had?

"Ik dacht, met dat idee ben ik ook begonnen, dat het meer, toen heette het ook nog stervensbegeleiding, met een iets meer psychosociaal aspect eraan. Het lijkt op oppassen omdat de mantelzorger er niet is. En ik vind het prima. Je kan wel in een wat serieuzer gesprek terecht komen, iemand steun geven verbaal of geestelijk, dat is meegenomen, maar dat maak ik niet vaak mee."

En daar haal je voldoende voldoening uit?

"Ja, zeker. Ja, soms is het een beetje saai. Dan zit je gewoon je eigen boekje te lezen. Maar iedere situatie is anders en dat maakt het werk interessant."

Je hebt wel bewust voor de thuissituatie gekozen, niet voor de hospices?

"Ik heb voor de thuissituatie gekozen omdat ik bang ben dat je in het hospice snel in een routine vervalt. En dan is de keuken of de huiskamer het hoofdkwartier en zit je met een andere vrijwilliger, je bent met z'n tweeën. Dat wordt een soort kletsmoment. Wat op zich niet erg is, maar in de thuissituatie heb je dat niet. Dan zit je toch meer aan het front. En iedere thuissituatie is anders. Iedere keer een andere familie, een ander persoon."

Nu heb ik een inzet. Daar ben ik in januari mee begonnen en gaat aflopen. Meneer is heel stabiel. Ik kom er echt om op te passen. Hij wil niet alleen zijn. Hij zit in een rolstoel en heeft erg veel hulp nodig bij allerlei dingen. Er is veel thuiszorg. De mensen van Buurtzorg komen langs. Hij heeft hartfalen. Dat is ook het ambivalente. Dan heb ik een aantal afspraken voor de VPTZ in mijn agenda staan en dan bellen ze op: ja, meneer is overleden. Dan denk ik: oh mooi, dan heb ik morgen vrij."

Je staat er ook heel nuchter in. Zijn er toch dingen die heel anders zijn, dingen die je niet verwacht had?

“Nou, wat interessant is, dat je iedere keer in een andere familie kijkt. Je krijgt een inkijkje in een privésituatie. Maar tegelijkertijd is het ook iedere keer spannend. Ik heb schroom om de eerste keer die drempel over te gaan. Wat tref ik nu aan en zo. Vroeger was ik een heel verlegen jochie. Ik heb geleerd me daartegen te wapenen. Maar dat gevoel komt terug op het moment dat ik de eerste keer aanbel bij een nieuw adres. Waar kom ik terecht, wat tref ik aan? Maar tegelijkertijd zit daar ook een aantrekkingskracht.”

Wat is jouw achtergrond?

“Ik ben patholoog geweest. Ik wilde vroeger huisarts worden maar ik ben helemaal aan de andere kant van de pijplijn terecht gekomen. Even een gedachte bij je weghalen: we zitten niet alleen in lijken te snijden. Dat doen we eigenlijk nauwelijks meer. We onderzoeken weefsel wat bij mensen wordt verwijderd. Baarmoeders, galblazen, blindedarm, moedervlekken. Is het wel of geen kanker? Ik heb 35 jaar lang door een microscoop gekeken. Met weefsel omgegaan. Ik denk dat ik dit ook doe om dit te compenseren. Ik ben niet met mensen omgegaan, terwijl ik dokter ben en ik geneeskunde heb gekozen omdat ik huisarts wilde worden. Maar aan het eind van mijn opleiding was een huisartsenpraktijk veel te duur. Daar moest

je toen 500.000 gulden voor neerleggen. Ik kon heel makkelijk patholoog worden. Dat wilde niemand. Daar moest je een soort sociale kneus voor zijn. Vanaf de eerste dag wist ik: dit vind ik leuk. En dat is zo gebleven. Maar ik denk wel eens dat dit vrijwilligerswerk een soort compensatie is voor dat cleane laboratoriumwerk dat ik jarenlang gedaan heb. Het is leuk om te zien dat verschillende soorten mensen dit werk doen. Dus ook een patholoog.

Ze vragen wel eens wat ik heb gedaan. Dan zeg ik dat ik op het laboratorium heb gewerkt. Ik zeg niet dat ik patholoog ben. De meeste mensen associëren pathologie toch met lijken snijden. Dat is het niet. Tenzij je forensisch patholoog bent.”

Waar ben je trots op?

“Als ik erover na ga denken dan ben ik nergens trots op. Dat ik het er iedere keer heelhuids afbreng. Dat ik geen blunders heb gemaakt. Je bent toch verantwoordelijk op dat moment. Ik vind het een grote verantwoording. Als ik merk dat mensen het fijn vinden als je komt. Die meneer waar ik nu zit, daar kan ik het goed mee vinden. En als ik dan kom, de laatste keer zei hij tegen me: Zo Jopie, ben je er weer? Met een grote grijns. Dan weet ik dat hij me graag ziet komen. Nou, dan ben ik wel een beetje trots. Dat vind ik wel fijn.”

Zo Jopie, ben je er weer?

Met een grote grijns.

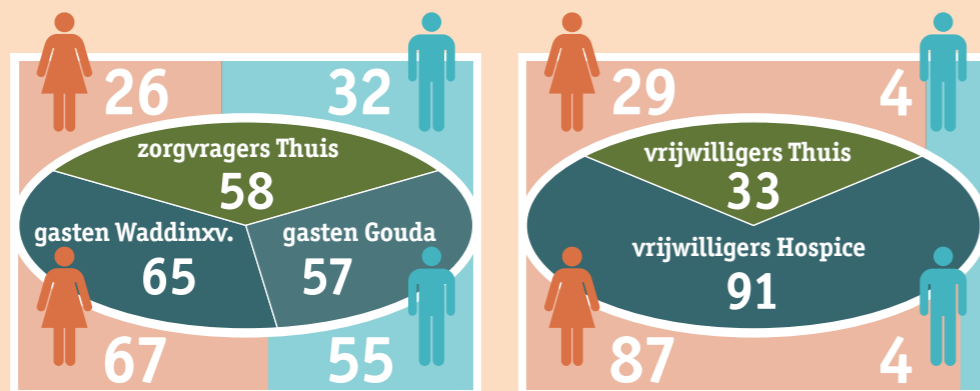
Dan weet ik dat hij me

graag ziet komen.

Verhouding m/v 2018 [kengetallen]

Het aantal vrijwilligers en het aantal zorgvragers nam toe in 2018.

Uiteraard kwam dat door het hospice in Waddinxveen dat in 2017 werd geopend. Ook daar zien we dat er veel meer vrouwen vrijwilliger zijn dan mannen.



**AAN
HET
WOORD**

Iedere keer weer dat vertrouwen te krijgen

Ria van Bueren, vrijwilliger thuis

“Ik was pedagogisch medewerkster en nu ben ik vrijwilliger ondersteuning thuis in Midden-Holland.”



Hoe lang ben je al vrijwilliger in de ondersteuning thuis?

“Ik ben in deze setting vijf jaar werkzaam. Hiervoor-ik ben er even tussenuit geweest-heb ik dit werk ook een jaar of vijf gedaan.”

Ook thuis?

“Ja, thuis. Dat past mij goed. Eén op één vind ik mooi.”

Hoe vaak heb je een inzet?

“Ik word geregeld ingezet. Dat vind ik heel fijn. In Waddinxveen, Haastrecht, Reeuwijk en Gouda.”

Waarom zit je bij Midden Holland?

“Omdat we eigenlijk georiënteerd zijn op Gouda. Wij gaan eigenlijk niet zo naar Nieuwerkerk. Ik zat natuurlijk in de jaren negentig al bij Elly van Tol in Gouda. Later is Nieuwerkerk erbij gekomen en dan ga je niet switchen. Toen ik er tussenuit was geweest en weer terugkwam, ben ik gezellig weer naar Gouda gegaan.”

Heb je toen opnieuw de cursus gedaan?

“Ja, want dan kom je er ook weer een beetje in. Je leert andere mensen kennen en dat vond ik wel prettig. In de tijd van Elly van Tol was het hospice er nog niet. Na de tweede cursus heb ik ook even meegedraaid in het hospice. Vandaar dat ik ook kon zeggen, nee, ik blijf bij thuis.”

Waarom doe je het? Wat is je motivatie?

“Wij als gezin hebben onze ouders thuis kunnen laten blijven tot aan sterven, in ieder geval mijn vader. Dat voelde zo waardevol. Waarbij ik zoiets heb van: eigenlijk moet elk mens de gelegenheid kunnen krijgen om thuis te sterven. Nou ja, niet iedereen is gezegend met een groot gezin of de mogelijkheid. Als ik daar dan een klein stukje in mee mag lopen, dat vind ik mooi.”

Voordat je dit werk deed had je bepaalde verwachtingen? Zijn die verwachtingen uitgekomen?

“Elke inzet is... ik ga eigenlijk niet met verwachtingen ernaartoe. Je weet dat als je voor dit werk kiest dat iemand gaat overlijden. Ik loop niet voor de dingen weg. Wij als gezin hebben veel meegemaakt, voor hete vuren gestaan. Ik ga ervan uit dat – dat is dan mijn stukje geloof – ik word niet zomaar op een adres neergezet. Er is altijd wel een reden voor en wat dat dan is? Ik zie wel wat er op me af komt. Kom ik er niet uit dan kan ik altijd op de coördinatoren terugvallen.”

Is dat wel eens gebeurd? Dat je dacht, nou wat moet ik hiermee?

“Nee.”

Nee, hè. Had ik ook niet verwacht.

“Ik heb weleens een terugkoppeling om even te checken, weet je. Maar niet, dat ik zeg, daar kom ik niet uit. Geen rare situaties, zo van hoe moet ik dit in Godsnaam oplossen. Nee, ik vind overal wel oplossingen voor. Je moet heel zelfstandig handelen en beslissingen nemen. Daar ga ik dan vanuit mijn intuïtie op af.”

Ben je er ook een beetje trots op? Zo van: “Nou, dat heb ik goed gedaan!”

“Ik weet niet of trots het goede woord is. Ik kan wel met een goed gevoel naar huis gaan. Of dat dan met trots te vergelijken is... ik zou het zelf zo niet willen noemen. Het geeft me een goed gevoel. Zeker ook als ik van de mensen terugkrijg dat het hun een goed gevoel geeft. Dan denk ik, nou, dan zijn we goed bezig. Zij een goed gevoel, ik een goed gevoel. En dat houdt mij in dit werk gaande.”

Wil je het nog wel een tijdje doen?

“Ja, ik heb niet het gevoel dat ik moet stoppen. Ik hoop nog wel een tijdje door te gaan.”

Het wordt niet routine of saai?

“Nee, nee, geen enkel adres is routine. Elk mens is anders. Hoe moet ik dat omschrijven? Het geeft me geen routine. Elk persoon is anders en die roept ook elke keer weer andere dingen bij mij op. Het leert me ook veel over mezelf.”

Wat heb je geleerd?

“Dat ik best wel kan handelen in spannende momenten en dat ik kan samenwerken. Ook met thuiszorg. Soms moet dat ook. Als thuiszorg de mensen niet alleen kan verzorgen dan mag ik helpen. Dat vind ik bijzonder om te mogen doen. Het blijft sowieso iedere keer weer heel bijzonder om over die drempel te mogen stappen. Dat zeg ik elke keer weer. Je komt als wildvreemde in huis en binnen heel korte tijd heb je zo’n bijzondere klik met de mensen.





Bij dit gezin ook, waar ik nu ingezet ben. Ik kwam in huis en nog geen kwartier later werd het huis en de meneer aan mij toevertrouwd. Hoe bijzonder is dat? Zeker in deze tijd. Zij kennen mij niet, ik ken hen niet, maar alles wordt aan mij toevertrouwd. Dan denk ik, hoe bijzonder is dat. Hoe waardevol dat zij mij dat vertrouwen geven. Iedere keer weer dat vertrouwen te krijgen, dat vind ik bijzonder. Dat blijf ik iedere keer weer bijzonder vinden. Ook na die tien jaar.”

Ik zou dat een hele grote verantwoordelijkheid vinden. Je moet het maar kunnen.

“Misschien heb ik een groot verantwoordelijkheidsgevoel meegekregen vanuit huis, vanuit de genen. Als lagereschoolkind bezocht ik al ouderen. Ik woonde vlakbij het Jozef ziekenhuis. Ik kwam daar graag. Zeker in het weekend. Dan kreeg ik zo’n kapje op. Dan mocht ik de zuster meehelpen.

Toentertijd woonden in het Jozef ziekenhuis ook oudere mensen. Die hadden daar een kamer. Brachten daar hun oude dag door. Er zat een oudere dame in een rolstoel en ging ik mee aan de wandel. Ik ging met haar naar de stad met mijn vriendinnen. Samen met ze rijden. Als lagereschoolkind. In klas vijf, zes. Tien, elf jaar. Dus die verantwoordelijkheid zat er al vroeg in.”

Verwijzers 2018

Familie 	Huisartsen binnen en buiten Midden Holland 
	
 Thuis / Zorgcentra	
	
 Open voor iedereen Transferdienst	

Dienstverlening in 2018 adhv evaluaties

Men is bijzonder tevreden over onze dienstverlening. Op basis van de feedback staat communicatie in het algemeen op de agenda evenals de kosten voor de Laatste Zorg.

	Verstuurd	Response	%
THUIS	16	11	63
Hospice in Gouda	41	21	51
Hospice in Waddinxveen	44	26	59

Waddinxveen Wie & Waarom in het kort

Nanda Herrijgers

“Ik ben zelfstandig ondernemer en boodschappen vrijwilliger.”

1. “Ik heb niet mee gedaan aan de training. Ik doe 1x per week de boodschappen. Ik wilde graag wat voor het hospice doen, maar heb nog niet de ruimte om twee dagdelen per week zorg te geven. Voor mij is de boodschappen doen op dit moment een mooie manier om een bijdrage te kunnen leveren.”
2. “Leuk om te doen. Zijdelings krijg je toch een beetje mee wat er speelt en leer je de andere vrijwilligers kennen. Verder voelt het prettig om wat te kunnen doen voor het hospice.”
3. “Het is heel wat anders dan zorg leveren en ik heb in verhouding weinig contact met de anderen, maar vind het wel leuk.”



Drie vragen aan mensen werkzaam in Waddinxveen

1. Wat was je motivatie om dit werk te beginnen?
2. Hoe ervaar je het na een jaar? Wat had je aan het begin verwacht? Wat is er uitgekomen? Wat is heel anders gebleken?
3. Waar ben je trots op? Waarvan denk je dat heb ik goed gedaan?

Nelleke van Wijk

“Ik werk drie dagen per week als commercieel binnendienstmedewerker en als vrijwilliger en bereikbare dienst (BRD).”



1. “Na het overlijden van mijn vader beseftte ik hoe belangrijk het is om op een waardige en fijne manier afscheid te kunnen nemen van je dierbaren. Ik had al gelezen over de bouw van het hospice in Waddinxveen, dus een mooie aanleiding om mij hiervoor op te geven. Plus, ik hou van het verzorgen van mensen en de verhalen die erbij horen.”
2. “Ik heb er totaal geen spijt van. Ik weet eigenlijk niet wat ik ervan verwacht had. Het was meer de vraag of ik het zou kunnen na het overlijden van mijn vader. Het is dus goed gekomen. Ik ben BRD (Bereik Bare Dienst) geworden wat ik ontzettend leuk vind. Het maakt het werk uitdagender. Je krijgt met zoveel dingen te maken.”
3. “Trots is een groot woord. Ik ben blij dat ik goede omgang heb

met alle vrijwilligers en Zorgpartners en de coördinatoren. En dat ik een klein radartje mag zijn in het grote geheel.”

Sija de Waardt

“Ik ben een bezige bij en kookvrijwilliger.”



1. “Ik vind het fijn om mensen te verzorgen. Ik heb mijn ouders en man ook tot hun dood verzorgd. Ik werk als kookvrijwilliger omdat koken mijn hobby is. Ik vind het een uitdaging om nog wat lekkers voor de gasten te maken.”
2. “Ik vind het nog steeds fijn om te doen. Ik vond het de eerste keren wel lastig. Ik dacht als ik voor vier gasten iets anders moet koken, wordt dat ingewikkeld. Maar daar heb ik iets op gevonden!”
3. “Ik krijg er energie van als mensen genieten van wat ik heb gekookt.”

Monique van der Heiden

“Ik wandel, maak plezier en ik ben interieurverzorgster in het hospice. Binnenkort word ik oma.”



1. “Ik werk vier ochtenden in de week als interieurverzorgster via Vierstroom Hulp Thuis in het hospice in Waddinxveen. ‘s Middags heb ik mijn eigen cliënten. De sfeer is goed in het hospice. Het is een warm bad. Ik maak altijd een praatje. Ik ben nogal een ouwe kletser. Ik begin met de kamers voordat er visite komt. De kamers moeten schoon. Ik heb eer van mijn werk. Hier lachen we ook nog. Het is niet zo serieus als we allemaal denken.”

Arina Bal

“Ik ben moeder van een zoon van 30 en medewerker thuiszorg bij Zorgpartners.”



1. “Ik werk als medewerker thuiszorg bij Zorgpartners.”
2. “Werken in het hospice ervaar ik als een kroon op mijn werk. De samenwerking met vrijwilligers en coördinatoren is fijn en verloopt goed. Wat het mij heeft gebracht is iets kunnen betekenen voor de gasten en vrijwilligers en coördinatoren. Serieus en lachen met elkaar is heel belangrijk, ook met de gasten.”
3. “Ik ben trots op de samenwerking met het team van mensen waar we het mee doen in Waddinxveen. Dus het wijkteam, coördinatoren en vrijwilligers. We hebben respect voor elkaar en voor gasten. Trots dat ik dit werk mag doen. Mijn kroon op het werk wat ik nu 21 jaar doe in de thuiszorg binnen Zorgpartners. We doen het samen met elkaar. Ik sta bekend als de grapjas.”

Conny Mensonides

Ik ben parttime interim HR-manager en zorg/ en Laatste Zorg vrijwilliger



1. “Ik vind het belangrijk om het laatste stuk van het leven ook bijzonder en zo mooi mogelijk te maken. De dood is in onze samenleving nog best een taboe, maar het hoort ‘doodgewoon’ bij het leven.”
2. “Ik kijk er heel positief op terug. Ik had het iets droeviger verwacht. In de praktijk wordt er ook veel gelachen en vormen de

vrijwilligers en de coördinatoren een hecht team. Het is eigenlijk heel gezellig.”

3. “Ik vind het belangrijk om goed aan te sluiten op iedere gast. Met de ene gast ben je aan het zingen en met de andere praat je uitgebreid over zijn hobby's of het werk dat hij of zij heeft gedaan. Ik denk dat ik er trots op ben dat ik hierdoor in staat ben om de gast en de familie zich hier (een beetje) thuis te laten voelen. Als Laatste Zorg vrijwilliger ben ik er trots op als nabestaanden op een mooie manier afscheid kunnen nemen en ondanks hun verdriet gelukkig zijn met de laatste zorg die aan hun dierbare is besteed.”

Anla de Vos

“Ik ben moeder en zorgvrijwilliger. Ik werk graag de V1 en V4. Ik ben vrouw en moeder en waar ik blij van word, zijn mijn vier kleinkinderen. Ik heb een druk gezin gehad met nu nog twee zoons thuis.”



1. “Vier jaar geleden ben ik in Waddinxveen komen wonen. Wilde graag mensen ontmoeten. Ik kreeg de vraag van iemand of ik in het hospice wilde komen werken. Mijn beide ouders zijn in het hospice in Gouda overleden. Was erg onder de indruk van de zorg en Laatste Zorg die ze daar hebben gekregen. Voor mij was het een uitdaging om te kijken

of ik dit zou kunnen.”

2. “Ben blij dat ik het werken in het hospice zo mooi vind om te doen. Wilde kijken of ik het aan zou kunnen. Ben samen met het team gegroeid in dit werk. Heb zeker een half jaar nodig gehad om het los te laten als ik naar huis ging.”
3. “Ik ben trots op mijn geduld en aandacht voor mensen met zorgen, zeker terminale zorg. Vind het fijn als mensen rustig worden. Vind het fijn om iemand de hand vast te houden als ze dit nodig hebben.”

Gert van den Bosch

“Ik was boomkweker en nu tuinvrijwilliger. Een druk bezig figuurtje met veel fantasieën, maar wel heel sociaal. Moeilijk om iets over te vertellen.”



1. “Mijn vrouw en ik hebben via een oud buurvrouw die in het hospice in Nieuwerkerk aan de IJssel verpleegd is geweest, ervaren hoe belangrijk het is om een lief en vriendelijk woord te krijgen. En een warme hand te

geven aan die mensen die voor het einde van hun leven staan. Dit vonden wij zo hartverwarmend dat wij zeiden: dit willen we gaan doen met alle liefde en plezier. Zeer dankbaar werk.”

2. “Ik heb weinig ervaring met de gasten, omdat ik in de tuin mijn werk doe. Maar soms ontdek ik dat er weer een ‘weg’ is waar je dus mee gepraat hebt. Maar dat weet je van tevoren. Maar wij hebben ervaren wat het is ‘overlijden’. Dus dat hebben wij wel verwacht. Het is niet vreemd.”
3. “Ik ben trots op de tuin, dat wij met nog twee vrijwilligers, Gerard en Rob de tuin er zo verzorgd uitziet. Leuk om te doen.”

Vrijwilligersraad (VR)

De Vrijwilligersraad behartigt de belangen van de vrijwilligers; zij vergadert een paar maal per jaar met de directeur. De VR bestaat uit zeven leden en is verdeeld voor Thuis, hospice in Gouda en hospice in Waddinxveen.

Vergaderen, communiceren, feedback geven/ontvangen en grenzen stellen zijn zaken die van belang zijn. Op verzoek van de VR en op advies van de directeur heeft de Vrijwilligersraad scholing gevolgd bij Els Groenendijk van Groenendijk-Begeleidingskunde. Tot zeer grote tevredenheid van de VR!

Samen kijken naar de positie van de VR t.o.v. de directie, de vrijwilligers, de coördinatoren. Welke belangen dienen wij, op welke manier maken wij dat helder, hoe communiceren wij onderling, wat is onze werkwijze? Kortom, er staat een professionele Vrijwilligersraad die haar taak serieus neemt en in staat is om haar doelen te bereiken.

Financiën 2018

De begroting voor 2018 vertoonde een fors tekort; het hospice in Waddinxveen was gestart per 1 oktober 2017, hoe zou het gaan met de bezetting etc.. Door strikt financieel beleid en een aantal meevallers zijn we gelukkig onder het begrote tekort gebleven.

Uiteindelijk werd het begrote tekort teruggebracht naar een kleine € 6.000 waarvoor de beide stichtingen ‘Vrienden Van’ zich garant hebben gesteld.

De meevallers:

- Een extra bedrag van € 50.000 van VWS.
- Giften en schenkingen bijna € 35.000 meer dan begroot.

De jaarrekening 2018 vindt u op onze website: <https://www.steunpuntmh.nl/over-ons/financien>

Het 'net-als-thuis' concept wordt waargemaakt!

'De aandacht voor de gast en hun familie, daar gaat het om'

2018 was voor het bijna-thuis-hospice in Waddinxveen een mooi jaar! Er is hard gewerkt en gebouwd aan kwaliteit, samenwerking, dienstverlening en imago. Gasten en hun familie het gevoel van thuis-zijn geven is het allerbelangrijkste.

Vrijwilligers stemmen af op vraag en behoeften van de gast een kroketje, samen op het terras zitten en de warmte van de zon voelen. En vrijwilligers creëren rust, dat is voor veel mensen belangrijk. En ook in 2018 volgden velen een (aanvullende) scholing.

Steunpunt Midden Holland werkt samen met **Zorgpartners**. Zorgpartners verleent (thuis-)zorg in overleg met de gast, op basis van een zorgplan en altijd afgestemd op wat nodig en wenselijk is. Informeel en formeel werken samen met een mooi resultaat.

De samenwerking met de **huisartsen** verloopt goed; het 'net als thuis-concept' kunnen we waarmaken. Voor de 'buitengasten' (mensen die niet in Waddinxveen wonen) is een groep huisartsen bereid gevonden om de huisartsenzorg over te nemen van hun collega. Eind 2018 kreeg de groep versterking want het aantal gasten van buiten Waddinxveen ligt hoger dan aanvankelijk gedacht.

Alle betrokken partijen hebben zich voor meer dan 100% ingezet en op het terrein van samenwerking zijn successen geboekt. Het resultaat mag er zijn, een mooi bijna-thuis-hospice, aan de rand van Waddinxveen, een nieuw gebouw met een weids uitzicht, ook vanuit de werkkamer op de 1e etage!

Elles de Mik en Simone van Uunen
coördinatoren



Vrijwilligers blijven, ondanks...

Terwijl het landschap van zorg en welzijn verandert in een hoog tempo en ook onze organisatiernaam is gewijzigd zijn jullie, vrijwilligers, blijven zorgen voor de mensen en hun familie, voor de tuin, Laatste Zorg, de boodschappen, culinaire kookkunsten, Raad van toezicht, de BRD, Vrienden Van, Vrijwilligersraad, de Voelspriet, de commissies, de website, auto-wassen, vervoer was hospice in Gouda, secretariaat/administratie, financiën, teamondersteuner, contactpersonen. Zorgzaam, liefdevol, betrokken, warme aandacht en met respect!

Jullie staan altijd paraat en zijn te verleiden om de handen uit de mouwen te steken, om mee te denken en allerhande klussen op te knappen. Betrokken zijn en verbonden voelen, dat is de sleutel want zonder deze betrokkenheid en verbondenheid blijven we stilstaan; maar met jullie inzet gaan we vooruit.

Ondanks alle veranderingen, verbeteringen en vernieuwingen zijn jullie gebleven, in alle bescheidenheid, gewoon omdat je van dit werk houdt!

VEEL DANK!



Bekijk de website

www.steunpuntmh.nl
Volg ons: @HospiceGouda

VPTZ informatiepunten

Bergambacht, Haastrecht, Lekkerkerk, Krimpen aan de Lek, Schoonhoven en Waddinxveen. Zie voor adres en openingstijden de website: www.steunpuntmh.nl

Bezoek het Open Huis

Elke eerste zaterdag van de maand van 11:00 tot 13:00 uur in het atelier achter het hospice in Gouda.

Giften

Uw bijdrage kunt u overmaken naar:
NL73 RABO 0362 4019 93
t.n.v. stichting Vrienden van hospice Midden-Holland.

postadres

Steunpunt Midden-Holland
Ridder van Catsweg 67,
2803 NA Gouda

e-mail

secretariaat@steunpuntmh.nl
telefoon: 0182 - 35 81 99
website: steunpuntmh.nl

